

עפ"ת 43740/03/23 - פריד אבו שנדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 43740-03-23 אבו שנדי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11152286834

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	פריד אבו שנדי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

ערעור מיום 20.3.23 החלטה של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת סיגל דבורי) בתיק תת"ע 7009-06-22 מיום 27.2.23

פסק דין

1. מונח בפניי ערעור על החלטות בית משפט השלום לתעבורה בחדרה מיום 8.2.23 ומיום 27.2.23, בגדרן דחה בית משפט קמא בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 27.11.22.

2. כנגד העורר הוגש כתב אישום בגדרו נטען כי המערער נהג ברכב בדרך עירונית בה מותרת מהירות מרבית של 50 קמ"ש, במהירות של 77 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות.

3. הגשת כתב האישום באה בעקבות בקשה להישפט, בקשה שהוגשה על ידי המערער באמצעות בא כוחו עו"ד עלא עתאמנה בצירוף יפוי כוח. המדינה ולאחר קבלת הבקשה הודיעה לבא כוח המערער ביום 26.1.21 כדלקמן:

"1. הודעתך על רצונך להישפט הגיעה למשטרת ישראל. 2. זימון למשפט יישלח אלייך במועד מאוחר יותר".

4. הודעה זו היא למעשה הודעה מטעם המדינה שהזימון למשפט, ישלח לעו"ד עתאמנה הנמען של הודעה זו.

5. כתב האישום הוגש ביום 16/6/23 והתקיימה הקראה ראשונה ביום 12/7/23 אליה לא זומן המערער. נקבעה הקראה נוספת ליום 27/11/23, הפעם בית המשפט הורה על זימון המערער באמצעות בית

המשפט. הזימון נשלח ביום 1.8.22 למערער עצמו.

6. כעולה מאישור המסירה, הזימון נשלח על ידי בית המשפט לאחר ההקראה הראשונה מיום 12.7.22. מאחר והזימון בוצע על ידי בית המשפט. יש להשלים ולציין בעבירות קלות גביהן הותקנו הוראות וסדרי דין מיוחדים כאמור בסעיפים 239 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי, חלים על ישיבת ההקראה הראשונה. מקרנו שונה מדובר בזימון שנעשה על ידי בית המשפט ולאחר הגשת כתב האישום.

7. כידוע, הודעת תשלום קנס שנמסרת לנהג מאפשרת לו להגיש בקשה להישפט. שכן, עבירת קנס היא עבירה של ברירת משפט, אשר שמה בפני הנהג את הברירה אם לשלם את הקנס, להגיש בקשה לביטול או להודיע על רצונו להישפט (ראו סעיף 229 לחסד"פ). לאחר הגשת בקשה להישפט, נשלחת לנהג "הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו" (סעיף 230 לחסד"פ). תקנה 43 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: "**התקנות**"), קובעת כיצד תיראה ההזמנה למשפט (טופס 8 שבתוספת לתקנות). ודוק, שלב זה הינו טרם הגשת כתב האישום לבית המשפט. בשלב זה חלים "**סדרי אישום והמצאת מסמכים**" ייעודיים, כמפורט בסימן ד' של התקנות, שהם "**דין מיוחד**" בעניין. תקנה 43 לתקנות נכללת בסימן זה.

8. לעומת זאת, סעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי מתייחס להליך בו מוגש כתב אישום ישירות לבית המשפט, שאז חל סימן ג' לתקנות. לאחר שכתב האישום מוגש כאמור, קובעת תקנה 19 לתקנות, כי על בית המשפט לקבוע מועד לתחילת משפט. תקנה 20א לתקנות מתייחסת למועדים בהם תומצא הזמנה לנאשם והודעה לסנגור לפי סעיף 95(א) לחוק.

8. סעיף 95 (א) לחוק קובע: "**משהוגש כתב אישום יקבע בית משפט מועד למשפט; בית משפט יודיע על המועד בכתב לתובע וימציא לנאשם הזמנה בכתב למשפט בצירוף העתק מכתב האישום; הגיש סנגורו לפני קביעת המועד יפוי כוח לייצג את הנאשם במשפט, יודיע בית המשפט על המועד גם לסנגור.**"

9. אי לכך משזה המסד העובדתי לפיו זה לא מדובר בהקראה ראשונה, שכן התקיימה הקראה קודמת ביום 12.7.22 והזימון בוצע על ידי בית המשפט לאחר שהמערער צירף לבקשה להישפט יפוי כוח, לטעמי יחול במקרנו סעיפים 95 (א) לחוק סדר הדין הפלילי ותקנה 20 (א) לתקנות סדר הדין הפלילי.

בציר הזמן המתחיל במשלוח בקשה להישפט הינו עיתוי ששולט בו סעיף 229(א)(2) לחסד"פ המתייחס לאפשרות של הנהג להודיע על רצונו להישפט, שאז תישלח אליו הזמנה "בדרך שנקבעה בתקנות". לזה בדיוק נועד סימן ד' הנ"ל, זימון, במקרנו, לא בוצע.

ההזמנה, במקרנו, החלה בציר זמן שלאחר הגשת כתב אישום, ובשלב זה, האמור בסעיף 95 רלוונטי.

10. אבהיר כי הזימון היה לאחר הגשת כתב אישום לבית המשפט, לאחר שהתקיימה הקראה ראשונה, ובהוראת בית המשפט שהורה למזכירות לזימון המערער, לכן לטעמי חל סעיף 95(א) לחוק.

למען שלמות התמונה, לו ההזמנה הייתה מבוצעת על ידי המדינה טרם הגשת כתב האישום, לא הייתה תחולה להוראת סעיף 95 (א) לחוק או אז אנו נמצאים בעיתוי מוקדם על ציר הזמן וסעיף 95 לא יכול אלא הוראות סעיפים 239 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי.

11. אם כך, לפנינו מסד נתונים ברור מעיון בתיק בית המשפט לפיו חל סעיף 95 (א) לחוק וההזמנה לא בוצעה על פיו, ומשכך נפגע זכות המערער להליך הוגן ופגם במסירה.

12. נוכח אי קיום הוראת סעיף 95 (א), שתכליתו נטועה כל כולה בהליך העיקרי ונועדה לקיום הזכות המהותית שנאשם מקבל הודעה רגילה על האישום המיוחס לו, כדי להבטיח שיוכל להתכונן ולהגיב לאישומים תוך זמן סביר שנקבע לכך) ראו ע"פ 7465/03 **עורג'אן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.8.03).

14. בנסיבות אלה, נפגעה הזכות המערער להליך הוגן, ראו עפ"ת 1226-09-22 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.11.22) בו הגיע בית המשפט כאן לאותה תוצאה והורה על ביטול פסק הדין שניתן בהעדר.

15. נוכח האמור, אני מורה על קבלת הערעור וביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד והשבת הדיון בפני בית משפט קמא לשלב המענה לכתב האישום.

16. יש להותיר בציריך עיון השפעת התחייבות המדינה לשלוח לבא כוח המבקש להישפט לפי המשטר ההזמנה המיוחד של עבירות קלות לפי סעיפים 239 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי, ואם בכך המדינה מחילה על עצמה מכוח התחייבות את הוראת סעיף 95(א).

לגבי שאלה זו קיימות מחלוקות בפסיקה, ביניהם עפ"ת (באר שבע) 5448-01-20 **מגיס מאור נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 1.5.20) ופסק דינו של חברי כב' השופט סלאמה עפ"ת (חיפה) 18315-01-23 **אגבריה נ' מדינת ישראל** אל מול פסק דינה של השופטת בש בעפ"ת 1226-09-22 **אוחנה נ' מדינת ישראל**.

איני נדרש לסוגיה זו, שכן נסיבות תיק זה שונות בכך שההזמנה נשלחה לאחר הגשת כתב האישום על ידי בית המשפט, ולא בהתאם למשטר ההזמנה לדין על פי סעיפים 239 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי.

17. סוף דבר, הערעור מתקבל פסק הדין שניתן בהעדר מבוטל. יש לשלוח הזמנה לבא כוח המערער קמא לשלב המענה לכתב האישום.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.